

D'N DUVEL EN Z'N OUWE MOER

Plattelandskomdie in vier bedrijven

door

J.H. DERENE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **D'N DUIVEL EN Z'N OUWE MOER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. H. DERENE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ADRIAAN PAREL - handelaar in oude materialen. Verricht het grootste gedeelte van zijn werkzaamheden op zijn erf. Ouder iemand, vrijgezel.

NELLIE - dienstbode die bij Adriaan Parel komt werken.

JACOB VAN DER MOER - handelaar in oude materialen, compagnon van Adriaan. Verzamelt oude materialen door langs de deuren te gaan. Getrouwd.

KATRIEN VAN DER MOER - vrouw van Jacob. Bazig iemand.

DINGEMAN VEGERS - vuilnisman. Scharrelt wat bij met oude rommel verzamelen om aan Adriaan en Jacob te verkopen. Komt dan ook geregeld op het erf. Beetje een geslepen type.

GRADUS BLIKMANS - collega van Dingeman. Helpt Dingeman bij het scharrelen. Dom type.

KEEKE TABAK - oude vrijster. Een beetje verward.

JUUL BRUGMAN - antiekhandelaar. Geslepen type. Doet af en toe wat opschepperig.

DECOR:

Rechts en links een geveltje met daarin een raam of ramen en een deur. Achterwand met in het midden een (*brede of dubbele*) poort. Links een schuurtje. Toneelvloer vormt het gezamenlijk erf dat helemaal vol ligt met stapels rommel. Hout, papier, lompen, blikken, dozen, potten, pannen, zakken enz. Het moet een echte bende zijn. Links moet een stapel papier, zakken, lompen of een oud matras liggen waarop iemand kan liggen slapen. Ongeveer in het midden een oud tuinstel (*vier stoeltjes en een tafeltje van hout of van ijzer*) Tegen de achterwand of boven de poort een groot bord met de aanduiding “ MTS. PAREL & MOER” en als onderschrift “groothandel in goederen”.

Enkele belangrijke benodigdheden

- duwkar (indien mogelijk)
- klein houten kastje (mogelijk antiek)
- 2 oude stoelen (mogelijk antiek)
- een bel bij de poort
- damesfiets (oud model)
- emmer water met flesjes bier + opener
- tafeltje met 4 (keuken)stoelen
- handveger en blik
- verlengsnoer
- tuinbankje
- koperen pot of kan
- vuilnisbak
- tuinslang
- radio (bij voorkeur oud model)

EERSTE BEDRIJF

Het is stil op het toneel. Op de stapel met papier, zakken, lompen of oud matras ligt Adriaan, met z'n pet over z'n ogen te slapen. Af en toe mompelt hij wat in zijn slaap. Na een korte tijd gaat de poort zachtjes open en komt Juul het erf op.

JUUL: *(geluid aankomende auto, stopt, autoportier. Komt op langs poort, kijkt zoekend rond of er iemand is, tot hij Adriaan ziet liggen, praat zachtjes)* Zie hem daar nou liggen. Adriaan Parel, de president-directeur van het lompenimperium Parel en Moer. Nou zie ik eens hoe het komt dat het hier altijd zo'n bende is. Meneer ligt zo maar midden op de dag te pitten. Zo te zien heeft hij even zijn drukke werkzaamheden onderbroken voor een korte pauze. Even geen tijd om zaken te doen. *(snurken)* Hoor hem maar eens te keer gaan. Het lijkt wel of hij een heel bos aan het omzagen is. Kan ik mooi even rondneuzen of er nog wat handel voor mij bij is. Meestal is het wel niet veel maar soms tikken die twee rommelboeren toch wel eens wat aardigs op de kop. Laatst nog hadden ze een paar kandelaars bij iemand opgeruimd. Ik heb ze voor een paar euro over kunnen nemen. En nadat ik ze een beetje bewerkt had, heb ik ze voor antiek kunnen verkopen voor 100 euro per stuk. Dat was toch een mooi handeltje. Eens even in het magazijn kijken. *(opent de deur en gaat schuurtje in. Je hoort hem wat rommelen. Even later een gerammel. Juul komt uit schuurtje en kijkt om de deur of Adriaan niet wakker is geworden)* Volgens mij wordt die nog niet wakker ook al zou z'n hele schuur in elkaar donderen. *(gaat terug het schuurtje in, horen opnieuw wat rommelen en komt even later weer te voorschijn met een koperen kan o.i.d. Doet schuurdeurtje dicht)* Kijk, deze neem ik alvast maar mee. Daar kan ik nog wel een paar centen aan verdienen. Maar laat ik me toch maar uit te voeten maken, want direct komt die vrouw van Jacob *(wijst)* naar buiten en als die helemaal begint te kwetteren, nou dan is heel de buurt zo in rep en roer. *(Adriaan draait zich om en mompelt wat in zijn slaap)* Hoort, hij is aan het dromen. Volgens mij is hij nou een grote transactie aan het afsluiten. *(bekijkt hem nog eens)* Ik kom nog wel eens terug als hij wat meer in de stemming is om zaken te doen Oudoe, hé. *(sluipt zachtjes de poort uit. Geluid autoportier, startende moter en weggrijdende auto)*

JACOB: *(de poort wordt opengegooid en Jacob komt met zijn duwkar, vol met rommel, binnenrijden. Als de kar binnen de poort*

staat sluit hij deze en haalt een zakdoek te voorschijn waarmee hij zijn voorhoofd afdroogt) Tjonge, jonge, is me dat sjouwen en dan ook nog met deze temperatuur. Je zou er bijna van smelten. Zo, eerst maar eens wat te drinken halen bij ons Katrien, tenminste als ik wat kan vinden. *(kijkt rond)* Nou hier is vandaag ook niet al te veel gebeurd zo te zien. *(ziet plotseling Adriaan liggen en praat een stuk kwader)* Nee, nou zie ik wel waarom dat er geen donder is uitgevoerd. Meneer Parel neemt er zijn gemak van vandaag. Meneer Parel ligt te snurken terwijl ik me heel de dag het vuur uit m'n schoenen loop. Meneer Parel houdt vakantie. 't Is toch niet te geloven hé. *(loopt naar de bel en begint er hard mee te rammelen en roept)* He, volk, volk. Hier is iemand. *(blijft aan de bel rammelen)*

ADRIAAN: *(mompelt, en schrikt wakker)* Waar ben ik. Wat gebeurt er. Stort de zaak in of... is de oorlog uitgebroken.

JACOB: *(blijft aan de bel rammelen)* Nee, de oorlog is niet uitgebroken maar er zijn wel de nodige bombardementen op komst.

ADRIAAN: Hou toch op met dat lawaai man. Ik word er hartstikke doof van. Je brengt heel de buurt in rep en roer. Wat sta jij nou aan die bel te trekken, zie je niet dat je op je eigen erf staat. En wat zijn er op komst? Bombardementen? Weet je nou al dat je ruzie met jullie Katrien krijgt?

JACOB: Laat ons Katrien er buiten. Ik krijg wel ruzie, maar met jou denk ik. Terwijl ik me de hele dag in die brandende zon loop uit te sloven om de nodige negotie bij elkaar te halen lig jij hier met je lui lijf te pitten. En dat noemt zich compagnon, je kunt beter slapende vennoot zeggen.

ADRIAAN: *(kijkt op zijn horloge)* Zo laat is het toch nog niet. 't Is net twee uur. Ik denk dat ik net vijf minuten m'n ogen dicht had.

JACOB: Net je ogen dicht. Je kunt me nog meer vertellen. Volgens mij lig je de helft van de morgen al tussen onze handel te pitten. Ik hoorde je van bij de kerk al ronken. Dat mens van hiertegenover die stond naar de lucht te kijken, die dacht dat er onweer op komst was.

ADRIAAN: Je overdrijft weer eens Jacob van der Moer. Trouwens twee uur pas en je bent nou al terug. Is dat niet wat vroeg? En je kar is ook nog lang niet vol dus zulke goede zaken zul je niet gedaan hebben.

JACOB: 't Is veel te warm man, De mensen hebben nou geen zin om schoon te maken en hun oude rommel voor de dag te halen. En hou jij nou maar op over goede zaken doen. Hoe durf je dat te zeggen. 't Is maar goed dat ik vroeg terug ben anders had je hier heel de middag liggen pitten.

ADRIAAN: Nou dat dutje had ik anders wel verdiend. Want ik heb inderdaad vanmorgen al goede zaken gedaan. Ik heb die oude brandkast die jij vorige week hebt meegebracht vanmorgen verkocht. En weet je voor hoeveel?

JACOB: Je zult hem wel voor een schijntje hebben weggegeven. Zo gaat dat altijd bij jou. Ik bij al m'n aankopen maar staan af te dingen en moeilijk staan te doen en jij geeft het voor een habbekrats dan weer weg. Als ik geen spullen bij elkaar zou halen zou jij niks kunnen verkopen. Dank zij mij kunnen we af en toe nog eens wat verdienen.

ADRIAAN: Wat heb jij vandaag verdiend dan?

JACOB: Hoezo verdient? Ik heb niks verdiend. Ik heb alleen maar wat spullen gekocht, net zoals anders. Dat weet je toch wel? Dat is onze afspraak toch? Ik zorg voor de inkoop en jij voor de verkoop, maar nogmaals als ik niks inkoop dan kun jij niets verkopen.

ADRIAAN: Dus jij hebt alleen maar geld uitgegeven vandaag. Wat heb jij voor die handel op je kar betaald?

JACOB: Nou dat valt nog al mee. Dat zal alles bij elkaar zo'n 35 euro zijn, denk ik.

ADRIAAN: Kijk en ik heb vanmorgen 150 euro voor die brandkast gevangen.

JACOB: Nou en.

ADRIAAN: Zie je dat dan niet. Jij hebt 35 euro uitgegeven, dus alleen maar kosten gemaakt en ik heb 150 euro gebeurd, dus alleen maar verdiend. Zie je dus wie voor de inkomsten zorgt.

JACOB: Ja, maar als ik niet voor de nodige spullen zorg, dan kun jij ze niet verkopen. Dus als ik niks uitgeef dan kun jij niets verdienen. Ach, laat ook maar. Op zulke stomme praat ga ik niet in. Toch een mooi bedrag voor die brandkast en dank zij mijn handelsgeest hebben we er maar 20 eurootjes voor gegeven en hebben we dus 130 euro aan verdiend.

ADRIAAN: Ach ja, Jacob. Zo slecht hebben wij het toch niet. We zijn ons eigen baas. Als we eens een dagje geen zin hebben dan doen we het wat rustiger aan.

JACOB: Ja, jij wel ja, dat heb ik net gezien.

ADRIAAN: Jij hebt er toch ook maar een halve dag van gemaakt en je loopt er wel eens meer de kantjes vanaf, of niet soms ?

JACOB: Nou ja, maar...

ADRIAAN: Nee, Jacob zo slecht hebben we het niet. We kunnen een goede boterham eten en af en toe nog wat er op ook. Op z'n tijd een pilsje of een borreltje, wat willen we nou nog meer?

JACOB: Ja, jij en ik hoeven niet meer Adriaan maar ons Katrien die zeurt heel de week aan m'n kop. Dan weer over een nieuwe keuken, dan weer over een nieuw bankstel, dan weer over een nieuw kleedje en zo ga je maar door. Ze heeft altijd wel wat te klagen. Wij gaan niet mee met onze tijd zegt ze.

ADRIAAN: Ja, jongen, zo zijn die vrouwen nou helemaal hé. Die hebben altijd wat te klagen.

JACOB: Ja, dat zul jij wel weten. Daarom is er jouw vrouw indertijd van door gegaan zeker.

ADRIAAN: Jacob, hou daar over op. Dat zijn zaken die jou niet aangaan. Ik heb het daar moeilijk genoeg mee gehad. Dat hoef ik jou niet te vertellen, dat heb je van dichtbij meegemaakt. Maar als twee mensen niet bij elkaar passen dan kunnen ze maar beter afscheid nemen dan elkaar iedere dag in de weg lopen.

JACOB: Ja, dat is waar Adriaan. Neem me niet kwalijk dat ik daarover begon. Maar het zou toch niet zo gek zijn als je eens op zoek gegaan was naar een andere vrouw? Ons Katrien vindt trouwens ook dat het eigenlijk beter zou zijn dat je een vrouw of desnoods een vriendin had. Dan zou je misschien wat meer ambitie krijgen, zegt ze, om ons bedrijf wat te moderniseren. Dan zou je ook iemand hebben die een beetje voor je zou kunnen zorgen. Je eten klaarmaken, je huis een beetje aan kant houden. En ik moet toegeven, ondanks het feit dat ze me de hele week de oren van m'n kop kletst, we kunnen toch af en toe wel leut hebben hoor. Alleen is maar alleen.

ADRIAAN: Daar heb je gelijk in Jacob. Alleen is maar alleen. Maar ik denk dat ik daar binnenkort een oplossing voor heb.

JACOB: Hoe zo, ben je op vrijersvoeten. Met wie ben je aan de scharrel, als ik vragen mag.

ADRIAAN: Dat mag je gerust vragen Moer, maar antwoord krijg je daar niet op. Wacht maar af. Ik weet niet of het wel wat zal worden.

JACOB: Met die vrijerij niet?

ADRIAAN: Och, houdt op over vrijerij. Met dat plannetje van mij.

JACOB: Nou, ik ben benieuwd. Als je me maar op tijd op de hoogte brengt want als het gevolgen heeft voor onze maatschap dan moeten we daar van tevoren toch eens over praten.

ADRIAAN: Hoezo, van tevoren over praten? (*gaan beiden zitten*)

JACOB: Ja natuurlijk. Jij kunt niet zo maar iedereen op het erf halen. Als dat iemand is die zich in onze zaken gaat mengen of zich wil bemoeien met mij of met ons Katrien dan zal dat de nodige trammelant geven. Dus als je stappen in die richting wil gaan zetten dan zou ik daarover toch van te voren maar duidelijke afspraken

over maken. Want anders krijgen we heibel jongen, en ons Katrien kennende, grote heibel.

ADRIAAN: Eerst sta je te verkondigen dat het beter zou zijn als ik ook een vrouw had en nou ga je allerlei tegenwerpingen staan te maken. Weet je wat ik zal doen?

JACOB: Nee, zeg eens

ADRIAAN: Als het zover is zal ik ze eerst aan jou en jullie Katrien laten zien, is 't nou goed?

JACOB: Is het een schoon mens Parel, dat je op het oog hebt of...

KATRIEN: *(komt op uit het linkerhuis)* Ben jij nou al terug Moer. En maar klagen dat het zo slap is en dat er weinig handel is op het moment. Dat geloof ik wel, als je maar een paar uur per dag werkt en de rest van de tijd staat te lanterfant. Dat zal weer droog brood eten zijn volgende week want veel centjes zullen er op deze manier niet binnen komen. Wat een bedrijf.

JACOB: Hoor toch weer eens, 't lijkt verdorie wel een pastoor die staat te orakelen. En maar klagen heel de week. Ga jij dan eens een dagje met die kar langs de huizen dan zul je wel anders piepen. Moet je maar eens onder m'n schoenen kijken. *(steekt z'n voet omhoog, laat versleten zool zien)* Zie je dat? En dat komt niet omdat ik heel de dag op m'n gat zit.

KATRIEN: Dat kan ik geloven dat die schoenen versleten zijn. Die heb je 12 jaar geleden bij de oude rommel gevonden die je meebracht. En sindsdien heb je ze niet meer uitgehad. Na 12 jaar zijn schoenen zelfs versleten al zou je al die tijd op je kop hebben gestaan.

JACOB: Wie gaat er nou 12 jaar op z'n kop staan. Wat heeft dat nou weer voor zin. Dat kan trouwens geen mens volhouden.

KATRIEN: Jij makkelijk, want er zit bij jou toch niks in.

ADRIAAN: Houden jullie nou eens op met je gekibbel. Ik snap niet dat je Jacob niet thuis hebt horen komen Katrien. Hij heeft zo hard met die bel staan te rammelen dat heel de buurt in rep is roer is. Ik wist eigenlijk niet eens dat die bel het nog deed. Volgens mij is hij al jaren niet meer in beweging geweest.

KATRIEN: Was jij dat die zo'n kabaal maakte. Ik schrok er verdorie wakke... Wie staat er nou op z'n eigen erf met die bel te rammelen. Wist je van suffigheid niet waar je was en dacht je dat je bij iemand anders op z'n erf stond ? Wie gaat er nou bij z'n eigen staan te bellen. Ik heb al veel stomme mensen gezien hoor, maar zo heb ik ze nog niet meegemaakt.

JACOB: Nou hoor ik het eens, Jij lag ook te slapen, net als Adriaan. En ik maar met die zware kar lopen zeulen en m'n zolen lopen te verslijten.

KATRIEN: Ik zat alleen maar even in de krant te kijken. Ik ben niet net als je compagnon. Weet je dan niet dat hij elke middag een dutje doet? Hij is net als jij. Jij zet tussen de middag je kar ook altijd een uurtje stil om in de graskant te gaan pitten.

JACOB: Ja maar...

KATRIEN: Zeg maar niks. Dat weet ik allemaal. Dat weet trouwens iedereen hier in het dorp. De firma Parel en Moer. Wat een bedrijf. D'n ene ligt tussen zijn eigen rommel te slapen en d'n andere loopt er ook de kantjes maar af. We kunnen voortaan beter zeggen de firma "slapend arm" 't Is dat ik hier niets heb in te brengen, als dat het geval was zou het er wel anders aan toe gaan.

JACOB: Niks in te brengen, mens je bemoeit je overal mee. Maar als ik eens een keer vraag om me een handje te helpen dan ben je niet thuis, dan heb je het zogenaamd veel te druk.

KATRIEN: Ja, ja, praatjes genoeg, maar wat verdienen, ho maar. *(naar binnen gaand)* Ik zeg al niks meer, ik trek me weer maar terug. Ik moet nog even naar de markt.

JACOB: Ik weet niet Parel of je er wel verstandig aan doet om een vrouw te zoeken. Misschien kun je toch maar beter alleen blijven dan hoef je in ieder geval dat gezeur niet alle dagen aan te horen. Af en toe ben ik wel eens jaloers op je.

ADRIAAN: Och Jacob ze roept af en toe wel hard en ze foetert je wel eens uit maar je mag toch eigenlijk niet mopperen hè jongen. Op tijd je natje en je droogje. En dat ze je wel eens achter je vodden zit daar heeft ze af en toe wel eens gelijk in.

JACOB: Hoe bedoel je Adriaan, wat wil je daar mee...

DINGEMAN: *(komt langs de poort op)* Goede middag samen. Wij hadden nog wat handel en wij waren in de buurt en wij dachten, kom, wij lopen eens even langs de firma.

ADRIAAN: Hoezo wij, en je bent maar alleen

DINGEMAN: En Gradus hier dan. *(kijkt achterom)* Waar blijft die ezel nou. *(gaat terug naar de poort)* Hé, schiet eens op jong. Waar blijft je nou?

GRADUS: *(komt eveneens via de poort op, draagt twee dozen, een in elke hand)* Wacht effe. Jij laat mij alles maar alleen sjouwen. Dat gaat niet zo snel hoor. Je weet niet wat ze wegen zeker. In plaats van dat je me er nou ook een zou dragen.

ADRIAAN: Je hebt denkers en doeners in de wereld hè Gradus. En jij behoort nou eenmaal tot de doeners.

DINGEMAN: Ga jij dan wel eens snel? Dat heb ik nog nooit meegemaakt.

GRADUS: Ook goedemiddag samen. Waar kan ik deze dozen wegzetten?

JACOB: Zet ze daar maar even bij dat tafeltje neer.

GRADUS: Wacht effe. *(wil de dozen bij de tafel zetten, maar weet niet goed waar)*

DINGEMAN: Kom hier, goochelaar. *(zet dozen bij de tafel)*

JACOB: Zeg Gradus, laat jij thuis ook altijd de deur achter je open staan.

GRADUS: Hoe bedoel je Jacob? Ik ben toch niet binnen.

JACOB: Maar je laat wel de poort achter je open staan.

GRADUS: O, bedoel je dat. Wacht effe hoor. *(schuifelt naar de poort en sluit deze)* Ik had allebei m'n handen vol hè, en zodoende kon ik de poort niet dichtdoen.

ADRIAAN: En wat hebben jullie allemaal voor dure spullen bij. Je hebt ze toch eerlijk gevonden hè en niet ergens weggehaald. Want ik wil geen politie op m'n erf.

DINGEMAN: Dat weet je toch zo langzamerhand wel hè Adriaan. Gewoon gevonden jongen, tussen het huisvuil. Als je met je vuilniskar zo langs de straten de rommel ophaalt kom je van alles tegen.

GRADUS: Soms nog hele goeie spullen, Adriaan. Laatst heb ik nog een paar goede schoenen gevonden, ze waren nog bijna nieuw jong.

ADRIAAN: Jij ook al? Zijn dat die je nu aanhebt? Die zien er nou niet direct als nieuw uit.

GRADUS: Nee, dat zijn mijn oude schoenen, die heb ik al zo'n jaar of vijf.

ADRIAAN: Maar waarom heb je die gevonden schoenen dan niet aan.

GRADUS: Effe wachten, Adriaan. Ik ben nog op zoek naar een paar veters want die zaten er niet meer in.

DINGEMAN: Ja, en hij snapt niet dat hij de veters uit z'n oude schoenen in die gevonden schoenen kan doen. Maar het is waar wat Gradus zegt wij vinden er regelmatig nog hele bruikbare zaken bij Adriaan. Enfin dat weet je wel want wij komen dikwijls genoeg met spullen bij je langs.

ADRIAAN: Dat snap ik niet. Ik hoor net van m'n partner dat de mensen met dit warme weer niets opruimen en jullie vinden het zo maar tussen het huisvuil?

GRADUS: Effe wachten. Dat komt omdat ze het liever met het huisvuil weggooien dan het aan Jacob te verkopen. Dan denken ze dat ze toch maar bedrogen worden.

JACOB: Hoezo? En ik geef er altijd nog wat voor en als ze het bij het huisvuil zetten dan vangen ze er niks voor.

DINGEMAN: Ja, ze weten dat jullie er dan nog wat aan verdienen en dat kunnen ze niet zo goed hebben, snap je.

GRADUS: Ja, en daarom zetten ze het maar liever bij het huisvuil.

ADRIAAN: Ze weten zeker niet dat jullie er ook wat aan verdienen?

DINGEMAN: Nee, jongen. Dat weten ze zeker niet. En dat ga ik ze ook niet vertellen. De mensen willen toch bedonderd worden. Dus daarom denk ik bij m'n eigen laten wij er ook maar een graantje van meepikken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto